

Rättsfallssamlingen

BESLUT AV DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

den 11 april 2024*

”Överklagande – Interimistiskt förfarande – Konkurrens – Koncentrationer –
Mediemarknaden – Begäran om upplysningar – Personuppgifter – Situation som ställer krav
på skyndsamhet – Rätt till respekt för privatlivet”

I mål C-90/24 P(R),

angående ett överklagande enligt artikel 57 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens
domstol, ingivet den 2 februari 2024,

Vivendi SE, Paris (Frankrike), företrädd av advokaterna Y. Boubacir, F. de Bure, E. Dumur,
P. Gassenbach, S. Schrameck, O. Thomas och P. Wilhelm,

klagande,

i vilket den andra parten är

Europeiska kommissionen, företrädd av P. Caro de Sousa, B. Cullen och D. Viros, samtliga i
egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE,

efter att ha hört generaladvokaten M. Szpunar,

följande

Beslut

- 1 Genom sitt överklagande har Vivendi SE yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som ordföranden för Europeiska unionens tribunal meddelade den 19 januari 2024 i mål Vivendi/kommissionen (T-1097/23 R, EU:T:2024:15) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom det beslutet avtog tribunalens ordförande Vivendis ansökan om dels uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2023) 6428 final av den 19 september 2023 om ett förfarande enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 (ärende M.11184 –

* Rättegångsspråk: franska.

Vivendi/Lagardère), i dess lydelse enligt kommissionens beslut C(2023) 7463 final av den 27 oktober 2023 (nedan kallat det omtvistade beslutet), dels att kommissionen såsom en säkerhetsåtgärd ska åläggas att bevara samtliga handlingar som den har i besittning och som berörs av det omtvistade beslutet på ett bestämt elektroniskt lagringsmedium, vilket i förseglad elektronisk form ska överlämnas till en oberoende och tillförlitlig utomstående.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Skäl 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1, och rättelse i EUT L 127, 2016, s. 2) (nedan kallad dataskyddsförordningen) har följande lydelse:

”... Denna förordning ger dessutom medlemsstaterna handlingsutrymme att specificera sina bestämmelser, även för behandlingen av särskilda kategorier av personuppgifter (nedan kallade känsliga uppgifter). ...”

- 3 I artikel 6.1 och 6.3 i den förordningen föreskrivs följande:

”1. Behandling är endast laglig om och i den mån som åtminstone ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Den registrerade har lämnat sitt samtycke till att dennes personuppgifter behandlas för ett eller flera specifika ändamål.

...

- c) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.

...

- e) Behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.

...

3. Den grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e ska fastställas i enlighet med

- a) unionsrätten, eller

- b) en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av.

...”

4 I artikel 9.1 och 9.2 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”1. Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person, uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning ska vara förbjuden.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om något av följande gäller:

a) Den registrerade har uttryckligen lämnat sitt samtycke till behandlingen av dessa personuppgifter för ett eller flera specifika ändamål, utom då unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt föreskriver att förbudet i punkt 1 inte kan upphävas av den registrerade.

...

g) Behandlingen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträfvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

...”

Bakgrund till tvisten

5 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 2–8 i det överklagade beslutet. Bakgrunden kan, såvitt är relevant i förevarande mål, sammanfattas enligt följande:

6 Den 24 oktober 2022 anmälde Vivendi en företagskoncentration till Europeiska kommissionen som innebar förvärv av ensam kontroll över Lagardère SA. Kommissionen godkände företagskoncentrationen den 9 juni 2023, under förutsättning att Vivendi fullgjorde sina åtaganden.

7 Den 25 juli 2023 underrättade kommissionen Vivendi om att den hade inlett en formell utredning avseende ett eventuellt förtida genomförande av företagskoncentrationen. Inom ramen för det förfarandet riktade kommissionen, genom beslut C(2023) 6428 final av den 19 september 2023, en begäran om upplysningar till Vivendi, vilken skulle efterkommas senast den 27 oktober 2023. Institutionen förlängde denna tidsfrist till den 1 december 2023 genom beslut C(2023) 7463 final av den 27 oktober 2023.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

8 Genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 23 november 2023 väckte Vivendi talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

9 Genom en separat handling som inkom till tribunalens kansli den 24 november 2023 ansökte Vivendi om interimistiska åtgärder och yrkade dels om uppskov med verkställigheten av beslutet, dels att kommissionen såsom en säkerhetsåtgärd ska åläggas att bevara samtliga handlingar som

den har i sin besittning och som berörs av det omtvistade beslutet på ett bestämt elektroniskt lagringsmedium, vilket i förseglad elektronisk form ska överlämnas till en oberoende och tillförlitlig utomstående, till exempel en domstolstjänsteman eller ett ombud, inom en skälig tid som står i relation till de materiella begränsningar som är förenade med att kopiera de underlag som innehåller nämnda handlingar.

- 10 Genom beslut av den 28 november 2023, Vivendi/kommissionen (T-1097/23 R), som antogs med stöd av artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler, förordnade tribunalens ordförande om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet fram till dagen då beslutet om att avsluta förfarandet i mål T-1097/23 R meddelas, utan att detta påverkar Vivendis skyldighet att fortsätta att samla in uppgifter och att på ett elektroniskt lagringsmedium bevara samtliga handlingar som bolaget har i sin besittning och som berörs av det beslutet, vilka kan vara av intresse för kommissionens utredning.
- 11 Genom det överklagade beslutet avslog tribunalens ordförande ansökan om interimistiska åtgärder som avses i punkt 9 i förevarande beslut, på grund av att Vivendi inte hade visat att villkoret om skyndsamhet var uppfyllt och upphävde sitt beslut av den 28 november 2023 (T-1097/23 R).
- 12 Tribunalens ordförande konstaterade, i punkt 29 i det överklagade beslutet, att risken för att Vivendi skulle åläggas att betala vite eller böter var hypotetisk i det skede av förfarandet då det beslutet skulle fattas.
- 13 Vidare underkände ordföranden, i punkt 39 i nämnda beslut, Vivendis argument avseende den skada som följer av att betydande mänskliga och ekonomiska resurser måste tas i anspråk.
- 14 Dessutom fann tribunalens ordförande, i punkterna 41 och 42 i samma beslut, att den omständigheten att kommissionen kan ta del av en mängd handlingar trots att de uppenbart saknar samband med föremålet för utredningen inte kunde orsaka Vivendi någon allvarlig och irreparabel skada.
- 15 Tribunalens ordförande underkände också, i punkt 43 i det överklagade beslutet, Vivendis argument att bolaget skulle lida skada till följd av en kränkning av vissa av dess anställdas och bolagsföreträdares privatliv.
- 16 Tribunalens ordförande fann tillika, i punkt 51 i beslutet, att den skada som påstods följa av att Vivendi riskerade att vittna mot sig självt inte kunde visa att kravet på skyndsamhet var uppfyllt.
- 17 I punkterna 52 och 54 i nämnda beslut fann tribunalens ordförande, slutligen, att risken för att Vivendi skulle åläggas att betala vite eller böter kunde åtgärdas och var rent hypotetisk.

Parternas yrkanden i målet om överklagande och förfarandet vid domstolen

- 18 Vivendi har yrkat att domstolen ska
  - upphäva det överklagade beslutet,

- besluta om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet fram till dess att en slutlig dom har meddelats av tribunalen och, eventuellt, av domstolen angående den talan om ogiltigförklaring som Vivendi har väckt mot det beslutet,
  - i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.
- 19 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta Vivendi att ersätta rättegångskostnaderna.
- 20 Genom sitt beslut av den 6 februari 2024, Vivendi/kommissionen (C-90/24 P(R) R, EU:C:2024:121), som antogs med stöd av artikel 160.7 i domstolens rättegångsregler, upphävde domstolens vice ordförande den skyldighet som Vivendi hade ålagts, genom det omtvistade beslutet, att inhämta och till kommissionen överlämna de handlingar som avsågs i beslutet till dess att ett annat beslut meddelas, vilket tidigast ska ske under tiden mellan det att det meddelas ett beslut som avslutar det interimistiska förfarandet i mål C-90/24 P(R)-R och att det meddelas ett beslut där det nu aktuella överklagandet prövas, utan att detta påverkar Vivendis skyldighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att alla dessa handlingar bevaras.

Prövning av överklagandet

- 21 Till stöd för sitt överklagande har Vivendi åberopat sex grunder, varav den första avser ett åsidosättande av principerna om parternas likställdhet i processen och om ett kontradiktoriskt förfarande och varav den andra till den sjätte avser en uppenbart oriktig bedömning av de av Vivendi åberopade skadorna.

Parternas argument

- 22 Genom sin fjärde grund, som ska prövas först, har Vivendi gjort gällande att tribunalens ordförande har gjort en uppenbart oriktig bedömning av den skada som följer av den omfattande kränkning av de registrerades privatliv som det omtvistade beslutet innebär.
- 23 Argumenten i punkt 45 i det överklagade beslutet innebär att skyddet för privatlivet enbart omfattar känsliga personuppgifter, såsom dessa definieras i dataskyddsförordningen. Detta sistnämnda begrepp har emellertid en mycket snäv räckvidd, eftersom det följer av såväl dataskyddsförordningen som tribunalens praxis att det enbart avser de personligaste och känsligaste uppgifterna om de registrerade. Det går således inte att utifrån de garantier som ges i fråga om känsliga personuppgifter säkerställa ett skydd för alla de personuppgifter som hänför sig till dessa personers privatliv och därmed inte att på ett lämpligt sätt förhindra den skada som Vivendi har åberopat.
- 24 Vivendi har vidare anfört att det framgår av flera av de handlingar som har bifogats ansökan om interimistiska åtgärder att enligt det omtvistade beslutet ska bolaget samla in och till kommissionen överlämna handlingar som hänför sig till de registrerades privatliv.

- 25 I det överklagade beslutet har det dessutom helt bortsetts från de skyldigheter som Vivendi har enligt fransk straff- och arbetsrätt. Det är därmed i praktiken omöjligt för Vivendi att rätta sig efter det omtvistade beslutet utan att riskera såväl straffrättsliga som civilrättsliga påföljder.
- 26 De garantier som kommissionen ger i fråga om känsliga personuppgifter kan tillika inte förhindra uppkomsten av den skada som Vivendi har åberopat, eftersom dessa garantier innebär att handlingar som innehåller sådana uppgifter ska överlämnas till kommissionen och att kommissionen kan ta del av dessa.
- 27 Slutligen kan den sekretess som kommissionens tjänstemän och anställda är skyldiga att iaktta, tvärtemot vad som har slagits fast i det överklagade beslutet, inte anses utgöra en tillräcklig garanti för att förhindra den åberopade skadan, eftersom Vivendi även har ett intresse av att förhindra att dessa tjänstemän och anställda får åtkomst till skyddade handlingar. Dessutom har tribunalens ordförande inte beaktat den omständigheten, som emellertid uttryckligen har åberopats av Vivendi, att kommissionen har låtit flera tredje parter intervensera i förfarandet, vilket därmed medför en risk för att dessa tredje parter får åtkomst till sekretessbelagda uppgifter och lämnar ut dessa.
- 28 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.
- 29 Kommissionen har i synnerhet gjort gällande att det är oundvikligt att den måste behandla personuppgifter för att kunna genomföra sin utredning. Enbart den omständigheten att kommissionen kontrollerar relevansen av sådana uppgifter kan inte i sig orsaka en allvarlig och irreparabel skada. Att det finns rättssäkerhetsgarantier för känsliga personuppgifter utgör, i detta sammanhang, en viktig faktor vid bedömningen av huruvida det aktuella intrånget i rätten till skydd för privatlivet är proportionerligt. De strikta krav på sekretess som kommissionens tjänstemän och anställda ska iaktta förhindrar dessutom risken för att insamlade personuppgifter lämnas ut på ett obehörigt sätt.
- 30 Vad beträffar argumentet att tredje part skulle kunna få åtkomst till personuppgifterna, har kommissionen först och främst gjort gällande att det argumentet inte kan tas upp till sakprövning, eftersom det inte var tillräckligt underbyggt i första instans. Kommissionen har dessutom gjort gällande att, med hänsyn till de strikta krav på sekretess som dess tjänstemän och anställda ska iaktta, får dessa inte lämna ut sekretessbelagda uppgifter till tredje part. Slutligen får berörda tredje parter endast åtkomst till handlingarna i målet om de vill framföra invändningar, och de skulle aldrig få åtkomst till den konfidentiella versionen av dessa.

Bedömning

- 31 Vad gäller Vivendis argument att det föreligger en risk för kränkning av vissa av dess anställdas och bolagsföreträdares privatliv, fann tribunalens ordförande i punkt 44 i det överklagade beslutet att för det fall bolag agerar via sina anställda och bolagsföreträdare har kommissionen, vid genomförandet av en utredning enligt konkurrenslagstiftningen, rätt att begära uppgifter om deras beteenden, under förutsättning att dessa beteenden avser bolaget och inte inkräktar på deras privatliv.
- 32 Tribunalens ordförande betonade, i punkt 45 i beslutet, att kommissionen hade underrättat Vivendi om de särskilda rättssäkerhetsgarantier som tillämpas i fråga om känsliga personuppgifter och att kommissionen således hade vidtagit åtgärder för att förhindra den risk som åberopats av Vivendi. Ordföranden drog därav slutsatsen att, med hänsyn till dessa

försiktighetsåtgärder, kunde begäran om upplysningar om Vivendis anställdas mobiltelefoner och elektroniska meddelanden inte ge upphov till den allvarliga och irreparabla skada som åberopats av bolaget.

- 33 I punkt 46 i nämnda beslut erinrade tribunalens ordförande om att kommissionens tjänstemän och anställda under alla omständigheter måste iaktta strikta krav på sekretess. Ordföranden betonade, i punkt 47 i samma beslut, att det var förbjudet för dessa tjänstemän och anställda att på ett obehörigt sätt lämna ut uppgifter som de fått kännedom om i tjänsten, såvida inte uppgifterna redan har offentliggjorts eller är tillgängliga för allmänheten.
- 34 I detta sammanhang är det, vad för det första gäller bedömningen i punkt 45 i det överklagade beslutet, viktigt att notera att det följer av själva ordalydelsen i den punkten att bedömningen har gjorts utifrån de rättssäkerhetsgarantier som anges i punkterna 26–28 i det beslutet.
- 35 Det framgår av punkterna 26–28 att de garantierna enbart hänför sig till tre kategorier av uppgifter, nämligen sekretessbelagda uppgifter i kommunikation mellan advokater och klienter, uppgifter om journalistiska källor och känsliga personuppgifter.
- 36 Denna sistnämnda kategori, som är den enda som nämns i punkt 45 i det överklagade beslutet, definieras inte i det beslutet.
- 37 För att kunna bedöma omfattningen av de bedömningar som tribunalens ordförande har gjort är det därför nödvändigt att fastställa vad den kategorin omfattar enligt det omtvistade beslutet. I det beslutet anges att det finns en särskild ordning för ”känsliga personuppgifter enligt definitionen i [dataskyddsförordningen]”. Det följer av artikel 9.1 i dataskyddsförordningen, jämförd med skäl 10 i denna, att detta begrepp avser personuppgifter vars behandling avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter vars behandling gör det möjligt att entydigt identifiera en fysisk person och uppgifter om en fysisk persons hälsa, sexualliv eller sexuella läggning.
- 38 Med hänsyn till den räckvidd som på så sätt ges åt begreppet ”känsliga personuppgifter” förefaller det som, såsom Vivendi har gjort gällande, om de rättssäkerhetsgarantier som avses i punkt 45 i det överklagade beslutet inte är tillämpliga på samtliga uppgifter som hänför sig till de registrerades privatliv, särskilt eftersom garantierna inte ger något skydd för uppgifter om exempelvis de berörda personernas familjeliv, smak eller privat verksamhet som inte är av politisk, religiös, filosofisk eller facklig karaktär.
- 39 Det ska emellertid påpekas att Vivendi, i sin ansökan om interimistiska åtgärder, åberopade risken för åtkomst till uppgifter som, på ett allmänt sätt, kan kopplas till de registrerades privatliv. I punkt 95 i ansökan hänvisas det visserligen till känsliga personuppgifter, men det omnämmandet gjordes emellertid i ett citat från tribunalens praxis och kan inte anses ha gjorts i syfte att begränsa räckvidden av Vivendis argument.
- 40 Vivendi har således fog för sitt påstående att tribunalens ordförande inte har beaktat alla de personuppgifter som kan finnas i de handlingar som ska överlämnas till kommissionen och som är relevanta för bedömningen av huruvida skada föreligger och hur allvarlig den är, genom att slå fast att de garantier som avses i punkt 45 i det överklagade beslutet just syftade till att förhindra

den risk som Vivendi åberopat och genom att utifrån den omständigheten dra slutsatsen att begärandena om upplysningar inte kunde ge upphov till den allvarliga och irreparabla skada som Vivendi åberopat.

- 41 Tribunalens ordförande gjorde således en uppenbart oriktig bedömning när han ansåg att garantierna var tillräckliga för att avfärda Vivendis argument att det föreligger en risk för kränkning av vissa av dess anställdas och bolagsföreträdares privatliv.
- 42 Vad vidare gäller de skäl som, på ett uttömmande sätt, anges i punkterna 46 och 47 i det överklagade beslutet, gjorde tribunalens ordförande visserligen en riktig bedömning när han fann att kommissionens tjänstemän och anställda inte var behöriga att fritt lämna ut de uppgifter till allmänheten som finns i de handlingar som Vivendi ska överlämna till kommissionen i enlighet med det omtvistade beslutet.
- 43 De krav på sekretess som kommissionens tjänstemän och anställda ska iaktta kan dock inte, såsom Vivendi har gjort gällande, förhindra en kränkning av rätten till respekt för privatlivet med avseende på vissa av Vivendis anställda och bolagsföreträdare genom att dessa tjänstemän och anställda har åtkomst till personuppgifter som hänför sig till dessa anställdas och bolagsföreträdares privatliv.
- 44 Det ska dessutom påpekas att Vivendi, i punkt 96 i sin ansökan om interimistiska åtgärder, även hade åberopat risken för att "berörda tredje parter som kommissionen låtit delta i förfarandet" kan ta del av de handlingar som Vivendi överlämnar till kommissionen och att Vivendi, i detta avseende, hade hänvisat till de skrivelser som bifogats den ansökan, där Vivendi underrättades om att vissa berörda tredje parter tilläts delta i förfarandet.
- 45 Eftersom detta påstående är tillräckligt klart och underbyggt för att det ska kunna beaktas av tribunalen, kan det inte anses att argumentet avseende risken för att vissa handlingar lämnas ut till tredje part, vilket har anförts till stöd för den fjärde grunden för överklagandet, ska underkännas på grund av att det utgör ett nytt argument som inte har anförts i första instans.
- 46 Såsom Vivendi har gjort gällande har emellertid de krav på sekretess som kommissionens tjänstemän och anställda ska iaktta vare sig till syfte eller verkan att reglera den åtkomst som tredje parter som tilläts delta i förfarandet har till handlingarna i den akt som kommissionen förfogar över.
- 47 Vidare har kommissionen visserligen gjort gällande att det finns andra regler som utesluter en sådan åtkomst, men de reglerna nämns inte i punkterna 46 och 47 i det överklagade beslutet.
- 48 Härav följer att tribunalens ordförande gjorde en felaktig rättslig kvalificering av de faktiska omständigheterna när han, i punkterna 46 och 47 i det överklagade beslutet, fann att de krav på tystnadsplikt som kommissionens tjänstemän och anställda ska iaktta kunde förhindra den av Vivendi åberopade skadan.
- 49 För det tredje kan de överväganden som görs i punkt 44 i det överklagade beslutet inte i sig motivera underkännandet av Vivendis argument att det föreligger en risk för kränkning av vissa av de anställdas och bolagsföreträdares privatliv.

- 50 I den punkten hänvisade tribunalens ordförande i själva verket enbart till kommissionens befogenhet att begära uppgifter om beteendet hos Vivendis anställda och bolagsföreträdare ”under förutsättning att dessa beteenden avser bolaget och inte inkräktar på deras privatliv”. Han gjorde därvid ingen bedömning av huruvida det eventuellt föreligger en skada om de uppgifter som överlämnas till kommissionen skulle avslöja de registrerades privatliv, såsom Vivendi har gjort gällande.
- 51 Av det ovan anförda följer att, med hänsyn till de fel som har begåtts i punkterna 45–47 i det överklagade beslutet, innehåller detta inte någon grund för att underkänna Vivendis argument att det föreligger en risk för kränkning av vissa av dess anställdas och bolagsföreträdares privatliv.
- 52 Överklagandet ska följaktligen bifallas på den fjärde grunden.
- 53 Det saknas grund för beslutdelen i det överklagande beslutet, eftersom ansökan om interimistiska åtgärder avslogs på grund av att Vivendi inte hade visat att kravet på skyndsamhet var uppfyllt.
- 54 Härav följer att det överklagade beslutet ska upphävas i sin helhet, utan att det är nödvändigt att pröva de övriga grunder som har åberopats till stöd för överklagandet.

Ansökan om interimistiska åtgärder vid tribunalen

- 55 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, när den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande. Denna bestämmelse är även tillämplig på överklaganden som framställts enligt artikel 57 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./Europaparlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 172 och där angiven rättspraxis).
- 56 Det ska i detta hänseende erinras om att artikel 156.4 i tribunalens rättegångsregler föreskriver att ansökningar om interimistiska åtgärder ska ange föremålet för tvisten, de omständigheter som visar att kravet på skyndsamhet är uppfyllt och de faktiska och rättsliga omständigheter som vid en första anblick motiverar beviljandet av den interimistiska åtgärd som de har yrkat. Således har domstolen i fast praxis slagit fast att uppskov med verkställigheten och andra interimistiska åtgärder får beviljas av domare med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder om det har fastställts att beviljandet vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni juris*) och att åtgärderna ställer krav på skyndsamhet på så sätt att de – för att förhindra att den som ansöker om de interimistiska åtgärderna orsakas allvarlig och irreparabel skada – måste beviljas och ha verkan redan innan målet har avgjorts i sak. Dessa villkor är kumulativa, varför yrkandena innebär att en ansökan om interimistiska åtgärder ska avslås om ett av dem inte är uppfyllt. Domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder ska även göra en avvägning mellan föreliggande intressen (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./Europaparlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 175 och där angiven rättspraxis).
- 57 Vid bedömningen av dessa villkor har domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning och är fri att med avseende på de särskilda omständigheterna i fallet i fråga avgöra sättet att pröva om dessa olika villkor är uppfyllda, liksom i vilken ordning denna prövning utförs, då det inte i någon bestämmelse i

unionsrätten föreskrivs ett i förväg upprättat analyschema för bedömningen av om det är nödvändigt att bevilja interimistiska åtgärder (beslut av domstolens vice ordförande av den 16 juli 2021, Symrise/Echa, C-282/21 P(R), EU:C:2021:631, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

58 I förevarande fall har domstolens vice ordförande, mot bakgrund av de bedömningar som tribunalens ordförande redan har gjort och det skriftliga förfarandet mellan parterna, tillräckliga uppgifter för att slutligt avgöra frågan huruvida kravet på skyndsamhet är uppfyllt.

Parternas argument

59 Vivendi åberopat flera olika skador för att visa att kravet på skyndsamhet är uppfyllt.

60 Vad beträffar argumentet att det omtvistade beslutet medför en risk för kränkning av vissa av Vivendis anställdas och bolagsföreträdarens privatliv, vilket ska prövas först, har Vivendi gjort gällande att enligt det omtvistade beslutet måste bolaget till kommissionen överlämna all kommunikation som har skett mellan flera fysiska personer, i sin helhet och för hela den aktuella perioden, utan åtskillnad beroende på om kommunikationen har skett i tjänsten eller privat. Vivendi är även skyldigt att överlämna all kommunikation som innehåller vissa nyckelord, även om nämnda kommunikation har skett via de anställdas och bolagsföreträdarnas privata eller personliga e-postkonton och deras privata eller personliga bärbara enheter, under förutsättning att dessa e-postkonton eller enheter har använts minst en gång för kommunikation i tjänsten. Många av de handlingar som därmed ska överlämnas till kommissionen kan innehålla uppgifter som är känsliga för Vivendi och som rör såväl de registrerades som tredje parterns privatliv.

61 Att Vivendi ska samla in och till kommissionen överlämna sådana handlingar strider mot bestämmelserna i fransk civil- och straffrätt samt mot bestämmelserna i unionsrätten och i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950. Vivendi ställs således inför ett omöjligt val, för oavsett om bolaget rättar sig efter det omtvistade beslutet eller inte skulle det riskera stränga påföljder.

62 Ett överlämnande av de aktuella uppgifterna skulle dessutom orsaka allvarlig skada för Vivendi och de registrerade, eftersom fler personer skulle ta del av de uppgifterna. Denna skada skulle vara irreparabel, eftersom kränkningen av de aktuella rättigheterna inte längre skulle kunna gottgöras genom en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

63 Kommissionen har hävdats att den rättsliga omöjligheten, som åberopats av Vivendi, att genomföra det omtvistade beslutet på sin höjd kan medföra en ekonomisk skada som inte är av exceptionell art.

64 Vidare hänför sig merparten av Vivendis påståenden till en kränkning av tredje parts rättigheter. Den sökande parten i ett interimistiskt förfarande kan dock enbart åberopa att det föreligger en risk för sina egna intressen, för att visa att kravet på skyndsamhet är uppfyllt.

65 Dessutom kan det, enligt tribunalens praxis, endast fastställas att en allvarlig och irreparabel skada föreligger för det fall känsliga personuppgifter lämnas ut. Det är nämligen oundvikligt att kommissionen behandlar personuppgifter för att kunna genomföra sin utredning. Enbart den omständigheten att kommissionen kontrollerar relevansen av sådana uppgifter kan inte i sig orsaka en allvarlig och irreparabel skada.

- 66 Vivendi har emellertid inte visat att de handlingar som ska överlämnas till kommissionen innehåller känsliga personuppgifter. Kommissionen har i vilket fall som helst gett Vivendi särskilda rättssäkerhetsgarantier för känsliga personuppgifter, vilka gäller utöver de strikta krav på sekretess som kommissionens tjänstemän och anställda ska iakttä.

Bedömning

- 67 Enligt domstolens fasta praxis är målet med det interimistiska förfarandet att garantera att det slutgiltiga framtida beslutet får full verkan, för att undvika en brist i det rättsliga skydd som domstolen garanterar. Det är för att nå detta mål som kravet på skyndsamhet ska bedömas i förhållande till behovet av att fatta ett interimistiskt beslut, i syfte att undvika att en allvarlig och irreparabel skada orsakas den part som har begärt ett interimistiskt skydd. Det ankommer på denna part att lägga fram bevis för att den inte kan invänta utgången av det materiella förfarandet utan att lida en sådan skada. Det är visserligen korrekt att det, för att fastställa att en skada föreligger, inte är nödvändigt att kräva att det på ett absolut säkert sätt fastställts att den inträffat och att denna skada kunde förutses med en tillräcklig grad av säkerhet. Den part som ansöker om en interimistisk åtgärd har emellertid en skyldighet att bevisa de faktiska omständigheter som ska anses ligga till grund för att en sådan skada har inträffat (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./Europaparlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 75 och där angiven rättspraxis).
- 68 Det ska konstateras att såsom kommissionen har hävdat, grundar sig Vivendis argument att det omtvistade beslutet medför en risk för kränkning av rätten till respekt för privatlivet huvudsakligen på en kränkning av tredje parts rättigheter, det vill säga rättigheterna för Vivendis anställda och bolagsföreträdare vars kommunikation ska samlas in och överlämnas till kommissionen i enlighet med det omtvistade beslutet.
- 69 Även om Vivendi, i sin ansökan om interimistiska åtgärder, på ett utförligt sätt har åberopat det intrång i dessa anställdas och bolagsföreträdarens privatliv som det omtvistade beslutet skulle innebära, har Vivendi, vad sina egna rättigheter beträffar, enbart gjort gällande att de handlingar som ska överlämnas till kommissionen kan innehålla känsliga uppgifter för bolaget, utan att förklara vilka dessa uppgifter är eller vad de har för koppling till rätten till respekt för privatlivet.
- 70 Det följer emellertid av den rättspraxis som det erinras om i punkt 67 i förevarande beslut att kravet på skyndsamhet i regel ska bedömas med hänsyn till den skada som eventuellt kan orsakas den part som har begärt ett interimistiskt skydd.
- 71 Denna princip får emellertid inte tolkas på ett sätt som utgör hinder för att uppnå syftet med det interimistiska förfarandet, nämligen att garantera att det slutgiltiga framtida beslutet får full verkan, för att undvika en brist i det rättsliga skydd som domstolen garanterar. I detta sammanhang har det bland annat slagits fast att en medlemsstat kan åberopa en skada som den inte lider direkt, eftersom medlemsstaterna är ansvariga för intressen som anses vara allmänna på det nationella planet och som de kan försvara i ett interimistiskt förfarande (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 3 juni 2022, Bulgarien/parlamentet och rådet, C-545/20 R, EU:C:2022:445, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

- 72 Det kvarstår emellertid att ett privat företag som Vivendi inte med framgång kan åberopa en risk för kränkning av tredje parts rättigheter som motiv för interimistiska åtgärder avseende en handling som inte påverkar dess intressen (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 6 maj 1988, Sammanslutningen av citronproducenter på Kreta/kommissionen, 112/88 R, EU:C:1988:241, punkt 20).
- 73 Så förhåller det sig dock inte här.
- 74 Den skada som Vivendi har åberopat med koppling till rätten till respekt för privatlivet är nämligen en direkt följd av det beteende som Vivendi, enligt bolagets mening, skulle vara skyldigt att tillämpa gentemot vissa av sina anställda och bolagsföreträdare, för att rätta sig efter det omtvistade beslutet.
- 75 Härav följer att Vivendi, genom sin ansökan om interimistiska åtgärder, inte har för avsikt att agera i stället för tredje part, som på ett självständigt sätt berörs av det omtvistade beslutets verkningar, utan i eget namn, för att skydda sina egna intressen genom att undvika att själv orsaka dessa tredje parter en allvarlig och irreparabel skada, som bolaget dessutom skulle kunna hållas ansvarigt för, i ett sammanhang där dessa tredje parter skulle åsamkas den skadan på grund av sina kopplingar till Vivendi, utan att dessa tredje parter själva kan erhålla ett interimistiskt skydd mot uppkomsten av denna skada.
- 76 Under dessa särskilda omständigheter kan domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte anse, utan att åsidosätta det syfte med det interimistiska förfarandet som det erinras om i punkt 71 i förevarande beslut, att en allvarlig och irreparabel skada som Vivendi skulle åsamka vissa av sina anställda och bolagsföreträdare, för att rätta sig efter det omtvistade beslutet, inte kan åberopas av bolaget för att visa att kravet på skyndsamhet är uppfyllt.
- 77 Det ska följaktligen vidare bedömas huruvida genomförandet av det omtvistade beslutet, på ett tillräckligt sannolikt sätt, kan orsaka en allvarlig och irreparabel skada för vissa av Vivendis anställda och bolagsföreträdare.
- 78 Eftersom Vivendi avser att åberopa ett åsidosättande av vissa grundläggande rättigheter, ska det erinras om att det framgår av domstolens praxis att uppfattningen att en skada per definition är irreparabel, eftersom den berör området för de grundläggande friheterna inte kan godtas. Det är nämligen inte tillräckligt att abstrakt göra gällande att grundläggande rättigheter kränks för att visa att den skada som skulle kunna uppkomma härav nödvändigtvis är irreparabel (beslut av domstolens vice ordförande av den 28 november 2013, EMA/InterMune UK m.fl., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 79 Av detta kan emellertid inte den slutsatsen dras att en kränkning av en grundläggande rättighet aldrig kan anses utgöra en allvarlig och irreparabel skada.
- 80 En kränkning av vissa av de grundläggande rättigheterna, såsom förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande bestraffning och behandling, som slås fast i artikel 4 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på grund av arten av den kränkta rättigheten kan ge upphov till en allvarlig och irreparabel skada (beslut av domstolens vice ordförande av den 28 november 2013, EMA/InterMune UK m.fl., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, punkt 43).

- 81 En kränkning av grundläggande rättigheter som, i likhet med rätten till respekt för privatlivet som slås fast i artikel 7 i stadgan, inte ingår i den kategori som avses i föregående punkt ska däremot bedömas mot bakgrund av samtliga ifrågavarande omständigheter, för att fastställa huruvida omfattningen och arten av den skada som den kränkningen innebär motiverar att skadan ska anses vara allvarlig och irreparabel (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 28 november 2013, EMA/InterMune UK m.fl., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, punkt 44).
- 82 Det ankommer följaktligen på domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att avgöra huruvida genomförandet av det omtvistade beslutet, med tillräckligt stor sannolikhet, kan medföra en kränkning av vissa av Vivendis anställdas och bolagsföreträdares privatliv samt, i förekommande fall, bedöma omfattningen och arten av den skada som följer av denna kränkning, mot bakgrund av samtliga ifrågavarande omständigheter.
- 83 I det omtvistade beslutet åläggs Vivendi bland annat att samla in all kommunikation som ägt rum, via olika kommunikationskanaler under flera års tid, mellan flera fysiska personer samt viss kommunikation mellan andra fysiska personer och att därefter överlämna de insamlade uppgifterna till kommissionen.
- 84 Vad den sistnämnda kommunikationen beträffar, framgår det av beslutet att de handlingar som ska överlämnas till kommissionen ska väljas ut med hjälp av en rad nyckelord som företer en viss grad av allmängiltighet och som bland annat innefattar efter- eller förnamn på flera offentliga personer i den politiska världen eller inom mediesektorn.
- 85 Kommissionen ska dessutom underrättas om all kommunikation som, även indirekt, har kopplingar till de handlingar som ska överlämnas till den, eftersom det framgår av punkt 9 i det omtvistade beslutet att all skriftväxling som tillhör "samma serie" som en sådan handling eller all kommunikation under den aktuella perioden, när detta har skett via sms eller ett snabbmeddelande, ska överlämnas till kommissionen.
- 86 Dessutom omfattar skyldigheterna, enligt punkt 2 i beslutet, bland annat kommunikation som skett via de anställdas och bolagsföreträdarnas privata eller personliga e-postkonton och privata eller personliga bärbara enheter, under förutsättning att dessa e-postkonton och enheter har använts minst en gång för kommunikation i tjänsten.
- 87 Med hänsyn till det omtvistade beslutets lydelse ska det framför allt konstateras att de handlingar som Vivendi ska samla in och överlämna till kommissionen hänför sig till innehåll i kommunikation mellan fysiska personer.
- 88 Det ska vidare understrykas att, med hänsyn till att de skyldigheter som Vivendi åläggs genom beslutet är mycket omfattande, i såväl materiellt som tidsmässigt hänseende, och den omständigheten att dessa skyldigheter bland annat är att samla in kommunikation som skett via kommunikationskanaler som vanligen används i rent privata sammanhang, är det mycket sannolikt att ett stort antal av de handlingar som ska överlämnas till kommissionen går utanför den professionella sfären och kan innehålla uppgifter om de registrerades privatliv.
- 89 Slutligen innehåller det omtvistade beslutet inte någon mekanism för att på ett allmänt sätt förhindra att handlingar som hänför sig till de personernas privatliv samlas in och överlämnas till kommissionen eller för att ge garantier beträffande behandlingen av sådana handlingar.

- 90 De argument som Vivendi har anfört visar således, med en tillräcklig grad av sannolikhet, att de personuppgifter som ska samlas in och överlämnas till kommissionen i enlighet med det omtvistade beslutet gör det möjligt att dra specifika slutsatser om de registrerades privatliv, vilket enligt domstolens fasta praxis medför att det ingrepp i rätten till privatliv som detta innebär ska anses vara allvarligt (se, analogt, dom av den 2 mars 2021, Prokuratuur (Villkor för att ge tillgång till uppgifter avseende elektronisk kommunikation), C-746/18, EU:C:2021:152, punkt 39).
- 91 Den immateriella skada som följer av ett sådant ingrepp i rätten till privatliv ska anses vara irreparabel, eftersom den inte helt kan undanröjas genom ekonomisk ersättning eller i efterhand om det omtvistade beslutet ogiltigförklaras.
- 92 Denna bedömning påverkas inte av den lösning som domstolens ordförande valde i beslutet av den 27 september 2004, kommissionen/Akzo och Akcros (C-7/04 P(R), EU:C:2004:566), vilken kommissionen har hänvisat till.
- 93 I det beslutet ansåg domstolens ordförande att det åsidosättande av sekretessen som kan följa av att kommissionen har tillgång till handlingar som påstås vara sekretessbelagda inte kunde åsamka det berörda företaget en allvarlig och irreparabel skada.
- 94 Den slutsatsen motiverades emellertid bland annat av att den risk som hade åberopats av den som hade ansökt om interimistiska åtgärder i det mål som gav upphov till nämnda beslut endast bestod i att kommissionens tjänstemän mer ingående fick ta del av handlingar som de redan hade undersökt, om än summariskt. Det ska även påpekas att det i det målet endast var fråga om ett begränsat antal handlingar som inte hänförde sig till fysiska personers privatliv.
- 95 I detta sammanhang ska det även påpekas att de rättssäkerhetsgarantier som kommissionen har åberopat inte är tillräckliga för att den av Vivendi åberopade skadan inte ska vara allvarlig.
- 96 Det framgår förvisso av det omtvistade beslutet att Europeiska kommissionen har föreskrivit ett särskilt förfarande för att begränsa dess tjänstemäns och anställdas åtkomst till handlingar som innehåller känsliga personuppgifter.
- 97 Det följer emellertid av punkterna 34–41 i förevarande beslut att det förfarandet inte kan utesluta eller minimera behandling av personuppgifter som hänför sig till de registrerades privatliv utan att uppgifterna för den skull kan kvalificeras som ”känsliga personuppgifter”.
- 98 Ett sådant skydd kan dock inte förhindra att det vid åtkomst till de uppgifter som överlämnas till kommissionen kan dras specifika slutsatser om de registrerades privatliv, eftersom känsliga personuppgifter endast utgör en begränsad del av de personuppgifter som hänför sig till de berörda personernas privatliv och eftersom det i det omtvistade beslutet föreskrivs att den sistnämnda typen av uppgifter ska samlas in i stor skala för att sedan lämnas till kommissionen.
- 99 Dessutom följer det i själva verket av kommissionens argument att dess tjänstemän och anställda ska iaktta strikta krav på sekretess, varvid det i princip är förbjudet för dem att lämna ut uppgifter som följer av de handlingar som Vivendi överlämnar och som de tar del av.
- 100 Dessa skyldigheter begränsar dock inte dessa tjänstemäns och anställdas möjligheter att få åtkomst till personuppgifter som hänför sig till de registrerade privatliv, vilket är en åtkomst som i sig utgör ett allvarligt intrång i deras rätt till privatliv.

- 101 Vidare ska det påpekas att det vid första anblicken förefaller nödvändigt, såsom kommissionen har hävdad, att kommissionen i en viss mån kan behandla personuppgifter som hänför sig till privatlivet för anställda och bolagsföreträdare vid företag som kommissionen utreder. I annat fall skulle det finnas en risk för att kommissionens utredningsbefogenheter blir mycket mindre effektiva. På samma sätt är det i praktiken svårt att undvika att det inom ramen för en utredning som kommissionen genomför insamlas handlingar som eventuellt i slutändan kan visa sig vara utan intresse för den utredningen.
- 102 Dessutom har kommissionen med rätta påpekat att det i artikel 6 i dataskyddsförordningen föreskrivs att en behandling av personuppgifter, på vissa villkor, kan vara laglig även om den registrerade inte har lämnat sitt samtycke till denna behandling.
- 103 De omständigheter som anges i punkterna 101 och 102 i förevarande beslut förefaller följaktligen kunna vara relevanta för bedömningen av det omtvistade beslutets laglighet och därmed för prövningen av kravet att det vid första påseendet ska framstå som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni juris*).
- 104 Dessa omständigheter kan däremot inte beaktas vid prövningen av kravet på skyndsamt.
- 105 Domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder ska nämligen utgå från – endast med avseende på frågan om det föreligger en situation som ställer krav på skyndsamt och utan att detta innebär ett ställningstagande vad gäller frågan om de anmärkningar som framförts av den som ansöker om interimistiska åtgärder är välgrundade – att sökanden kan komma att vinna framgång med dessa anmärkningar. Den allvarliga och irreparabla skada vars sannolika uppkomst ska styrkas är nämligen den skada som skulle kunna uppstå till följd av att den sökta interimistiska åtgärden inte beviljas, i ett fall där talan i huvudsaken så småningom bifalls (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 19 december 2013, kommissionen/Tyskland, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, punkt 52, och beslut av den 17 december 2018, kommissionen/Polen, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, punkt 61).
- 106 I förevarande fall ska skyndsamtetskravet således bedömas med utgångspunkt i antagandet att det omtvistade beslutet är rättsstridigt och att det intrång som beslutet innebär i de registrerades rätt till privatliv följaktligen är olagligt.
- 107 Härav följer att för att avgöra huruvida detta krav är uppfyllt i förevarande mål ska domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte avgöra huruvida ingreppet var nödvändigt eller, mer allmänt, lagligt, utan enbart bedöma omfattningen och arten av den skada som nämnda intrång ger upphov till för det fall detta i slutändan visar sig vara olagligt.
- 108 Kommissionens argument för att visa att samma intrång är nödvändigt för att dess utredningar ska vara effektiva samtidigt som det är förenligt med relevanta bestämmelser i unionsrätten ska således underkännas vid prövningen av kravet på skyndsamt.
- 109 Mot bakgrund av det ovan anförda ska kravet på skyndsamt anses vara uppfyllt i förevarande fall.

- 110 Eftersom tribunalens ordförande felaktigt drog slutsatsen att kravet inte var uppfyllt, utan att ha prövat kravet att det vid första påseende ska framstå som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni juris*), varvid såväl faktiska som rättsliga omständigheter ska bedömas, ska målet återförvisas till tribunalen för prövning av detta krav och för en eventuell avvägning mellan föreliggande intressen.

Rättegångskostnader

- 111 Eftersom förevarande mål återförvisas till tribunalen ska beslutet om rättegångskostnaderna anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolens vice ordförande följande:

- 1) Det beslut som meddelades av ordföranden för Europeiska unionens tribunal den 19 januari 2024, Vivendi/kommissionen (T-1097/23 R, EU:T:2024:15), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av kravet att det vid första påseende ska framstå som faktiskt och rättsligt befogat (*fumus boni juris*) och för en eventuell avvägning mellan föreliggande intressen.
- 3) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Underskrifter